

melsen paa de 50 m fjernes. Jeg takker Ministeren, fordi han synes at være enig med mig i, at der i Virkeligheden ingen Forskel er paa, om man driver Jagt paa egen Grund eller paa en lejet Grund. Det er ogsaa min Formening, at Jagtkortene kan have deres Berettigelse som Kontrol med, hvem der øver Jagt, om den paagældende er gammel nok o. s. v.; men det har ikke noget som helst med det at gøre, om det er retfærdigt at paalægge dem, der udøver Jagt, en Særbeskatning, hvad enten de ejer Grunden eller i rede Penge betaler for at jage paa den paagældende Grund eller jager paa Grund, der er alles fælles Eje — det er ganske ligegyldigt, det bør Staten ikke have nogen Indtægt af.

Carl Sørensen: Det skal ikke blive mange Bemærkninger. Jeg vil kun gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Andreasen, som nævnte, at der særlig var 4 Paragraffer i Jagtloven, der havde vakt Kritik, nemlig §§ 12, 14, 18 og 26, at det er ganske rigtigt; men det er ogsaa de fire Paragraffer, der indeholder Realiteter, det er Fredningsbestemmelsen med Hensyn til at skyde paa Fjordene og selve Fredningsbestemmelsen for Vildtet og Forbudet mod Natjagt, og det er ene Realitetsbestemmelser, der indeholdes i § 14. Det er derfor ganske naturligt, at det er imod de 4 Paragraffer, at Kritikken bliver rejst. Jeg finder imidlertid ingen Anledning til, at vi fordyber os i en Gennemgang af de enkelte Paragraffer af Jagtloven, vi maa overlade det til Udvalget at forhandle de Spørgsmaal videre, vi maa jo se at faa det bedste Resultat ud af Forhandlingerne.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, som var glad over, at hans Parti ikke havde noget som helst Ansvar for den Jagtlov, vi vedtog i Fjor. Nu vil jeg ganske vist ikke ret gerne gyde alt for megen Malurt i det ærede Medlems Glædesbæger, men jeg vil gerne have Lov til herfra at gøre opmærksom paa, at det Lovforslag, der blev fremsat i Fjor, egentlig Ord til andet var lig det Forslag, der blev fremsat af den radikale Regering i Rigsdagssamlingen 1919—20, med Hensyn til Afstandsbestemmelsen, som nu kritiseres saa stærkt, og med Hensyn til § 12, kun med den Forskel, at da maatte man ikke skyde paa 100 m nær Land. Det ændrede vi i Lovforslaget i Fjor til 50 m, men selv det kritiserer man nu, nu vil man have de 50 m bort. Med Hensyn til Jagttegn var der den Forskel, at der kun skulde betaales 10 Kr.,

medens vi i Fjor fastsatte Vederlaget for Jagttegn til 20 Kr. og 2 Kr. for Jagt paa sin egen Grund. Der stod ganske vist i det Lovforslag, der blev fremsat i 1919—20, at Bruger og Ejeren fik Jagttegn gratis; men der staa bagefter i samme Paragraf, at hvert Jagtkort skal stemples til 1 Kr. Det maa fornuftigvis være Mening, at vedkommende, der skulde have Jagttegnet, skulde betale Stemplemet; der vilde dog ikke være Mening i at kræve, at hvert eneste Jagttegn, der blev udstedt, skulde stemples til 1 Kr., og at Staten skulde betale det selv, det vilde være at tage af den ene Lomme og putte i den anden. Jeg drister mig til at paastaa, at den Opfattelse, der gjordes gældende, ikke er rigtig, og at hævde, at den vedkommende, der skulde have Jagttegn, ogsaa skulde betale Stempelmærket. Det er en Kroners Forskel. Det er altsaa en Skønssag, men det er ingen Realitet i og for sig, for Princippet er anerkendt. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det gælder, som jeg allerede har sagt, med hele det Lovforslag, vi havde til Behandling i Fjor, det var næsten ordret det Forslag, der blev forelagt af den radikale Regering. At de saa ikke vilde stemme for det i Fjor, hvor der var kommet en anden Regering, er en Sag for sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lauritz Laursen har Ordet for en kort Bemærkning.

Lauritz Laursen: Jeg tror ikke, at den højtærede Landbrugsminister er fuldt ud klar over den Ulempe, som Kronvildtet mange Gange kan være for den, der fuldstændig eller delvis faar sin Afgrøde ødt. Var han det, tror jeg ikke, han vilde synes, det var underligt, om den vedkommende, efter at han har faaet sin Afgrøde opædt, derpaa har faaet Tilladelse til Natjagt, saa har siddet taalmodigt og ventet paa Vildtet og derefter endelig har faaet Ram paa det, fik dette Stykke Vildt som en ganske ringe Erstatning for det Tab, han havde lidt.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg tror ikke det ærede Medlem er berettiget til at sige, at jeg ikke kender den Skade, Vildt kan anrette. Jeg har haft Lejlighed til at se det adskillige Steder og ved, at der kan være Tale om betydelige Tab. Men jeg tror dog, at det ærede Medlem overdriver, naar han sagde, at hvis de, der bor uheldigt i Forhold til Skovene, ikke fik Lov til at skyde